

وزیر نیرو با تاکید بر اجرای «قرار همدلی» ملی برای تقسیم عادلانه برق، گفت: در شرایط کنونی اولویت تامین انرژی با استان هایی است که زیرساخت هایشان مورد تهاجم قرار گرفته و نیازمندترند. به گزارش اقتصادسرامد، عباس علی آبادی در سفر به هرمزگان و در جمع خبرنگاران افزود: از مردم درخواست داریم با صرفه جویی حتی در خاموش کردن یک لامپ، یاری گر شبکه برق در این روزهایی سخت باشند.

وی با اشاره به شرایط خاص شبکه برق کشور، اظهار کرد: ما در یک قرار همدلی هستیم و بر این اساس، اولویت تامین برق با استان هایی است که در حال حاضر نیازمندترند، به خصوص مناطقی که درگیر حملات و تهاجم هستند.

وزیر نیرو با تاکید بر اینکه این اولویت بندی به شمال یا جنوب کشور محدود نمی شود، تصریح کرد: هر منطقه ای که مورد تهاجم قرار گیرد و نیازمند شود، در اولویت خواهد بود و ما هر چه داریم، در کنار هم تقسیم می کنیم و قرار نیست در این مسیر تنها باشیم. علی آبادی گفت: بار دیگر تاکید می کنم که در این شرایط سخت همه باید کمک کنند زیرا مردم عزیز ما در جنوب، شمال و هر نقطه که مورد تهاجم قرار می گیرند، نیازمند یاری هستند.

وی خاطر نشان کرد: خاموش کردن هر چراغ یا هر کولر، حتی برای یک دقیقه، می تواند در کمک رسانی به این مناطق موثر باشد.

وی با اشاره به جنگ ترکیبی دشمن، بیان کرد: ما به دنبال جنگ نیستم، اما حاضر نیستم هیچ تجاوزی را بپذیریم، ایستادگی کرده ایم و امیدواریم هیچ استانی مورد تهاجم قرار نگیرد و با این حال، هر استانی که دچار حادثه شود و نیازمند شود، مطمئن باشد که بقیه ملت ایران پای کار خواهند آمد.

تداوم همکاری ایران و روسیه در توسعه میدان های نفت و گاز

مدیر مهندسی و توسعه شرکت ملی نفت ایران با اشاره به دیدار وزیر نفت ایران و وزیر انرژی روسیه بر تداوم همکاری های دو کشور در توسعه میدان های نفت و گاز تاکید کرد.

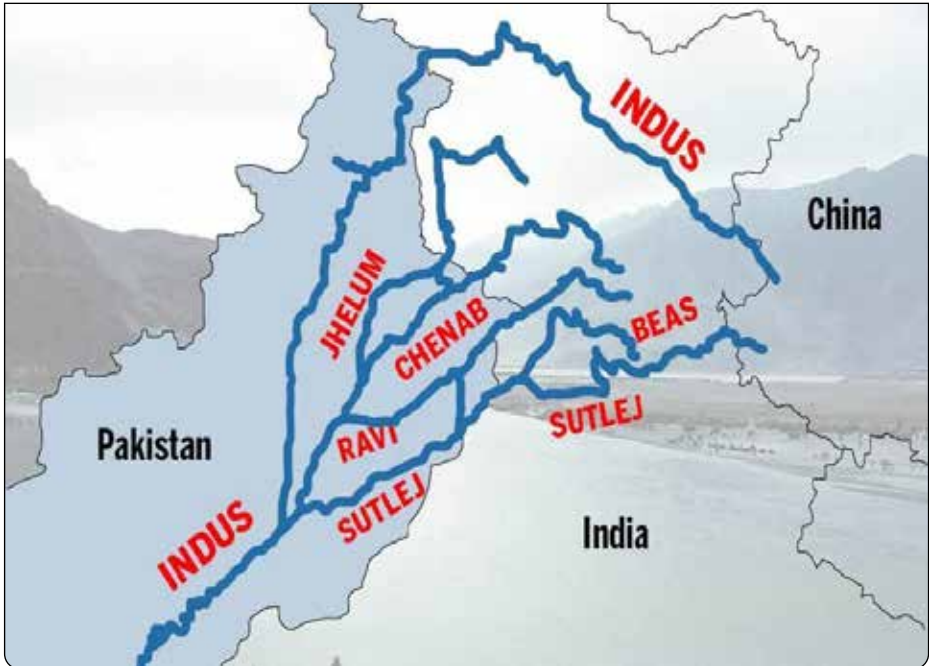
به گزارش اقتصادسرامد، رضا عاقبتی در گفتگویی با بیان اینکه شرکت های بزرگ روسی در هفت میدان نفتی ایران، سرمایه گذاری کرده اند و در حال فعالیت هستند، گفت: در آینده نزدیک امیدواریم سهم این شرکت ها در توسعه میدان های نفت و گاز و تولید افزایش یابد.

وی با اشاره به نگاه ویژه وزیر نفت برای حضور سرمایه گذاران روسی در توسعه میدان های نفت و گاز افزود: با توجه به تمایل این شرکت ها برای افزایش سرمایه گذاری در میدان های نفت و گاز ایران، اقدام هایی برای رفع موانع و گسترش همکاری ها در توسعه میدان های نفت و گاز کشور ادامه دارد.

مدیر مهندسی و توسعه شرکت ملی نفت ایران یادآور شد: میدان نفتی آبان، پایدار غرب، پایدار شرق، دالهری، چشمه خوش، شادگان و کوپال میدان هایی هستند که روس ها برای توسعه آن ها سرمایه گذاری کرده اند.

عاقبتی تاکید کرد: تاکنون شرکت های بزرگ روسی برای توسعه هفت میدان نفتی سرمایه گذاری کرده اند که از این تعداد، میدان های پایدار غرب و آبان میدان های مشترک هستند و مذاکرات برای افزایش مشارکت این شرکت ها نیز در جریان است.

شایان ذکر است سرگئی تسیولیف، وزیر انرژی روسیه، هفته گذشته در سفر به تهران با محسن پاک نژاد، وزیر نفت ایران، دیدار و گفت و گو کرد. بررسی روند اجرای تفاهم های حاصل شده در نوزدهمین نشست کمیسیون مشترک همکاری های اقتصادی ایران و روسیه بررسی و پیشرفت اجرای ۱۶۶ بند مورد توافق دو کشور و شتاب بخشی به روند اجرای پروژه های توسعه میدان های نفتی و تجارت گاز از مهم ترین محورهای گفتگویی وزیر نفت ایران و وزیر نفت روسیه بود.

قدرت های بزرگ نیز به تحولات آن توجه ویژه داشته باشند.

چین روابط راهبردی نزدیکی با پاکستان دارد و در پروژه های زیرساختی و انرژی این کشور، از جمله در چارچوب کریس دور اقتصادی چین – پاکستان، سرمایه گذاری های گسترده ای انجام داده است از سوی دیگر، هند نیز یکی از شرکای مهم اقتصادی و راهبردی ایالات متحده در آسیا محسوب می شود.

تشدید بحران میان هند و پاکستان می تواند رقابت قدرت های بزرگ در جنوب آسیا را پیچیده تر کند.

موضوع رودخانه برهما پوترا نیز در این میان اهمیت دارد. این رودخانه که از مناطق تحت کنترل چین سرچشمه می گیرد، بخش مهمی از منابع آبی و ظرفیت انرژی آبی هند را تأمین می کند.

چین در سال های اخیر پروژه های آبی بزرگی در این منطقه دنبال کرده و همین موضوع نگرانی هایی را در هند ایجاد کرده است.

به این ترتیب، آب در جنوب آسیا از یک منبع طبیعی به بخشی از معادلات قدرت تبدیل شده است.

آینده آب های فرامرزی: آزمون همکاری با آغاز رقابت؟

بحران سند نشان می دهد که مدیریت منابع آب مشترک در جهان آینده، یکی از مهم ترین چالش های اقتصادی و سیاسی خواهد بود.

افزایش جمعیت، تغییرات اقلیمی و رشد نیازهای انرژی، فشار بر منابع آبی را بیشتر خواهد کرد و کشورها ناگزیر خواهند بود میان همکاری و رقابت یکی را انتخاب کنند.

تجربه معاهده آب های سند نشان داده است که حتی در شرایط شدیدترین اختلافات سیاسی نیز امکان ایجاد سازوکارهای همکاری وجود دارد.

اما تداوم این همکاری نیازمند بازنگری در چارچوب های موجود، توجه به واقعیت های اقلیمی جدید و ایجاد اعتماد میان طرف هاست.

اقتصادسرامد بر این باور است که آب در دهه های آینده یکی از مهم ترین عوامل تعیین کننده اقتصاد جهانی خواهد بود؛ عاملی که می تواند مسیر توسعه کشورها را تغییر دهد و حتی بر معادلات قدرت منطقه ای اثر بگذارد.

رودخانه سند امروز فقط یک رودخانه میان هند و پاکستان نیست؛ آزمونی است برای اینکه جهان چگونه می خواهد با یکی از پیچیده ترین چالش های قرن، یعنی پیوند آب، اقتصاد و امنیت، مواجه شود.

البته هند نیز از پیامدهای یک بحران گسترده آبی مصون نخواهد بود. اقتصاد هند، به عنوان یکی از بزرگ ترین اقتصادهای نوظهور جهان، به منابع پایدار آب برای کشاورزی، صنعت و تولید انرژی نیاز دارد.

بنابراین تشدید اختلافات آبی میان دو کشور، در نهایت می تواند هزینه اقتصادی برای هر دو طرف ایجاد کند.

پیامدهای جهانی: از قیمت غذا تا بازار انرژی
اگرچه بحران آب سند در جغرافیای جنوب آسیا رخ می دهد، اما اثرات آن می تواند فراتر از مرزهای منطقه گسترش یابد. هند و پاکستان از تولیدکنندگان مهم محصولات کشاورزی

«اختلاف هند و پاکستان بر سر رودخانه سند فقط یک مناقشه زیست محیطی نیست؛ این بحران می تواند امنیت غذایی، تولید انرژی، تجارت منطقه ای و حتی بازارهای جهانی را تحت تأثیر قرار دهد

در جهان هستند. هر گونه کاهش تولید، یا اختلال در صادرات محصولات اساسی مانند برنج، گندم و پنبه می تواند بر بازارهای جهانی غذا اثر بگذارد.

در شرایطی که اقتصاد جهانی هنوز با پیامدهای تورمی ناشی از بحران های مختلف دست و پنجه نرم می کند، افزایش قیمت مواد غذایی می تواند فشار مضاعفی بر کشورهای واردکننده ایجاد کند.

از سوی دیگر، بازارهای مالی نسبت به افزایش تنش در مناطق حساس جهان واکنش نشان می دهند. افزایش نااطمینانی می تواند موجب خروج سرمایه از بازارهای نوظهور، افزایش تقاضا برای دارایی های امن مانند طلا و دلار و ایجاد نوسان در بازارهای جهانی شود موضوع انرژی نیز از این بحران جدا نیست.

جنوب آسیا در مجاورت یکی از مهم ترین مناطق تولید و انتقال انرژی جهان قرار دارد. هر گونه افزایش تنش امنیتی در این منطقه می تواند نگرانی هایی درباره مسیرهای عرضه انرژی ایجاد کند و بر بازار نفت و گاز اثر بگذارد.

وقتی آب به ابزار ژئوپلیتیک چین، هندو پاکستان تبدیل می شود

اختلاف آبی میان هند و پاکستان تنها به روابط دو کشور محدود نیست. جایگاه ژئوپلیتیک این منطقه باعث شده

بررسی «سرآمد» از پیامدهای بحران آب در جنوب آسیا؛

«جنگ آب در رود سند»

تهدید تازه برای هند و پاکستان

معاهده ۶۰ ساله زیر فشار تغییرات اقلیمی و رقابت قدرت ها

یکی از عوامل اصلی تشدید اختلافات، تغییر شرایط اقلیمی است کاهش منابع آب شیرین، تغییر الگوی بارش، ذوب یخچال های هیمالیا و افزایش دوره های خشکسالی، اهمیت رودخانه های مشترک را افزایش داده است.

هند در سال های اخیر تلاش کرده است ظرفیت استفاده از منابع آبی خود را افزایش دهد و پروژه های برقی آبی و ذخیره سازی آب را توسعه دهد. دهلی نو استدلال می کند که نیازهای جمعیتی و اقتصادی این کشور نسبت به زمان امضای معاهده تغییر کرده و توافق موجود باید با شرایط جدید سازگار شود.

در مقابل، پاکستان نگرانی دارد که توسعه پروژه های بالادستی هند، جریان آب ورودی به این کشور را کاهش دهد و امنیت غذایی و انرژی آن را تهدید کند.

اقتصادسرامد معتقد است این اختلاف، نمونه ای روشن از تبدیل منابع طبیعی به ابزار قدرت در روابط بین الملل است.

«اختلاف هند و پاکستان بر سر رودخانه سند فقط یک مناقشه زیست محیطی نیست؛ این بحران می تواند امنیت غذایی، تولید انرژی، تجارت منطقه ای و حتی بازارهای جهانی را تحت تأثیر قرار دهد

در شرایطی که انرژی، غذا و آب به سه ضلع امنیت اقتصادی کشورها تبدیل شده اند، کنترل منابع حیاتی می تواند به یک اهرم ژئوپلیتیک تبدیل شود.

اقتصاد پاکستان در گرو آب سند
برای پاکستان، مسئله آب سند بیش از یک موضوع محیط زیستی است؛ این موضوع مستقیماً با اقتصاد ملی این کشور ارتباط دارد.

بخش بزرگی از اقتصاد پاکستان به کشاورزی وابسته است و محصولات مهمی مانند گندم، برنج و پنبه به منابع آبی این حوضه متکی هستند.

کاهش دسترسی به آب می تواند پیامدهایی زنجیره ای ایجاد کند؛ کاهش تولید محصولات کشاورزی، افزایش قیمت مواد غذایی، فشار بر معیشت روستایی و افزایش وابستگی به واردات.

از سوی دیگر، بخش مهمی از ظرفیت نیروگاه های برقی آبی پاکستان نیز به منابع آبی حوضه سند وابسته است. هر گونه اختلال در جریان آب می تواند بر تولید برق و هزینه انرژی در این کشور اثر گذار باشد.

این شرایط در اقتصادی که با چالش های تورمی و محدودیت منابع انرژی مواجه است، می تواند فشارهای بیشتری ایجاد کند.

گروه انرژی – فیروز اسماعیلی نژاد – آب در قرن بیست و یکم دیگر تنها یک منبع طبیعی نیست؛ به یکی از مؤلفه های قدرت اقتصادی، امنیت ملی و رقابت های ژئوپلیتیک تبدیل شده است.
در بسیاری از مناطق جهان، اختلاف بر سر منابع آبی از مرزهای محیط زیستی عبور کرده و به موضوعی مرتبط با کشاورزی، انرژی، امنیت غذایی و ثبات اقتصادی تبدیل شده است.

اکنون یکی از حساس ترین نمونه های این رقابت در جنوب آسیا در حال شکل گیری است؛ جایی که اختلاف هند و پاکستان بر سر رودخانه سند، بار دیگر آینده یکی از مهم ترین منابع آبی منطقه را در معرض چالش قرار داده است.

تصمیم هند برای تعلیق اجرای معاهده تاریخی آب های سند، پس از افزایش تنش های سیاسی و امنیتی میان دو کشور، نگرانی های گسترده ای را درباره پیامدهای اقتصادی این اقدام ایجاد کرده است.

اقتصادسرامد در بررسی این پرونده معتقد است موضوع رودخانه سند را نمی توان صرفاً در چارچوب اختلاف سیاسی دو همسایه تحلیل کرد؛ زیرا این رودخانه بخشی از زیرساخت حیاتی اقتصاد منطقه ای است که میلیون ها نفر، هزاران واحد کشاورزی و بخش مهمی از تولید انرژی آن به جریان پایدار آب وابسته است.

رودخانه ای که مرز سیاست و اقتصاد را شکست
اختلاف هند و پاکستان بر سر آب ریشه ای تاریخی دارد و به سال های پس از استقلال دو کشور در سال ۱۹۴۷ بازمی گردد. تقسیم جغرافیایی شبه قاره هند، منابع آبی مشترک را نیز میان دو کشور تقسیم کرد؛ همین موضوع به یکی از پیچیده ترین پرونده های روابط دو جانبه تبدیل شد. برای مدیریت این اختلاف، در سال ۱۹۶۰ با میانجیگری بانک جهانی، «معاهده آب های سند» میان هند و پاکستان به امضا رسید؛ توافقی که طی بیش از شش دهه، با وجود جنگ ها و تنش های سیاسی متعدد، همچنان به عنوان یکی از نمونه های مهم همکاری آبی میان دو کشور شناخته می شد.

بر اساس این توافق، رودخانه های شرقی شامل راوی، بیاس و ستلج در اختیار هند قرار گرفت و پاکستان حق استفاده اصلی از رودخانه های غربی شامل سند، جهلوم و چناب را به دست آورد.

این رودخانه ها برای پاکستان اهمیتی حیاتی دارند. بخش عمده کشاورزی این کشور در حوضه سند شکل گرفته و میلیون ها کشاورز برای تولید محصولات اساسی به جریان این آب وابسته هستند اما شرایط امروز با دهه ۱۹۶۰ تفاوت زیادی دارد.

رشد جمعیت، تغییرات اقلیمی، افزایش نیاز به انرژی و توسعه کشاورزی باعث شده فشار بر منابع آبی افزایش یابد و توافقاتی گذشته بیش از پیش در معرض آزمون قرار گیرند.

پژشکیان در نشست تخصصی با مدیران وزارت نفت؛

توسعه سامانه های چندجانبه منطبق با استانداردهای جهانی از اولویت های وزارت نفت است

نوین و توسعه سامانه های چندجانبه و مؤثر، از اولویت های وزارت نفت در ارتقاء عملکرد مهندسان و متخصصان است. به گزارش اقتصادسرامد، مسعود پژشکیان در ادامه پایش های میدانی دولت، با حضور در شرکت ملی نفت ایران، آخرین وضعیت صنعت نفت و گاز کشور را از نزدیک بررسی کرد. در این بازدید، محسن پاک نژاد وزیر نفت و جمعی از مدیران ارشد، گزارش های جامعی از عملکرد حوزه انرژی ارائه دادند.

رئیس جمهور با اشاره به تجارب جهانی در صنعت نفت و گاز، جمع آوری گازهای مشعل در پالایشگاه ها را یک ضرورت فنی و اقتصادی دانست و تصریح کرد: با مدیریت بهینه و بهره گیری از دانش روز، می توان از هدررفت انرژی جلوگیری کرد. بهره وری پالایشگاه ها به جمع آوری گازهای مشعل ارتقا می یابد و این روند باید با شتاب بیشتری دنبال شود. وی ایجاد شبکه های ارتباطی و سامانه های مدیریتی یکپارچه در حوزه نفت و گاز را الزامی خواند و با تقدیر از اقدامات فعلی در زمینه رصد و مانیتورینگ، افزود: با وجود پیشرفت های قابل تقدیر، همچنان ممکن است از برخی مسائل غافل باشیم. تطبیق با استانداردهای جهانی، آموزش فناوری های نوین و توسعه سامانه های چندجانبه و مؤثر، از اولویت های وزارت نفت در ارتقاء عملکرد مهندسان و متخصصان است.

پژشکیان با تاکید بر اینکه خلاقیت و توسعه تکنولوژی، ابزار رقابت در بازارهای جهانی است، گفت: افق و چشم انداز ما در فناوری باید نامحدود باشد تا در زمینه توسعه فناوری ها در یک نقطه متوقف نشویم. در این امر در راستای دست یابی به موفقیت و پیشرفت، ابتدا نقاط قوت و ضعف را تحلیل و بهره وری را در تمام ابعاد ارتقا دهیم. وی در بخش دیگری از سخنان خود، اصلاح بهره وری، کیفیت و عملکرد را شاخص اصلی تخصیص اعتبارات و منابع برشمرد و خطاب به مسئولان تاکید کرد: اگر نیاز است کارشناسان خود را برای به روزرسانی دانش به سایر کشورها اعزام کنید، این کار را انجام دهید. همچنین ارتقاء بهره وری و کارایی باید مبنای پرداخت دستمزد و کارانه باشد؛ میان نیروی کارآمد و غیر کارآمد باید تفاوت قائل شد و افرادی که خوب کار می کنند تشویق شوند.